

Den nya "folksjukdomen" sprider sig:

VOLVO-FEBERN HAR INVADERAT SÄFFLE!

Bobby Davidsson i Säffle tillhör den alltmer växande skaran ungdomar som blivit helfrälst på Volvo.

— Dom är bäst, påstår han. Lätta att bygga om.

Och Bobby har verkligen byggt om sin 264. Breda däck, trattar som sticker upp ur scoopet, fönsterhissar och andra läckerheter. Det märks att Bobby är inspirerad av Vallåkragrabbarna. Volvo-febern har drabbat Säffle!

Av Gert Karlsson (text), Tony Welam (foto)

■■■ Vallåkra-Volvo har blivit ett begrepp.

Inspirerat åtskilliga ungdomar att bygga om sina bilar.

Till den skaran hör Bobby Davidsson. En ung grabb från Säffle. Han har Vallåkra-gänget som sin förebild.

Bobby kör förstas Volvo. En självklarhet för honom.

— Ja, dom är finast. Passar bra att bygga om.

Han blev tänd när han såg Bertil Wilhelmssons skapelser. Först V8-Amazonen. Sedan den fantastiska 262-Coupén.

— Jämfört med dom bilarna är det här ingenting, säger Bobby och gör en något uppgiven gest mot sin Volvo 164.

Det behöver han inte göra. 164:an står sig gott i konkurrensen. Även om den inte är lika avancerad som Vallåkra-bilarna.

— Det retar mig att taket är så högt. Egentligen borde jag choppa.

Men Bobby är tveksam. Vet att det är förenat med mycket jobb.

— Dessutom har jag ingen egen svets. Har inte haft råd att köpa. Tyckte det var viktigare att få bilen färdig så fort som möjligt.

Det var därför som han lånade pengar till bygget.

Bökat i kanalerna

■ Bobby köpte sin Volvo förra våren. Gav 8.000 kronor för en -71:a som rullat 24.000 mil.

— Det var nog i mesta laget. Speciellt som motor och koppling hade gjort sitt.

Renovering var nödvändig. Samtidigt ville Bobby gärna ha några extra hästkrafter.

— Jag lämnade motorn till en kille i Nyköping. Han bytte

kamaxel, satte i andra ventiler, planade toppen och böjade lite i kanalerna.

Vilket resulterade i att den 6-cylindriga maskinen uppskattningsvis ger 180 hk.

— I början tyckte jag det var bra tryck i den. Men då var jag ju van vid en sur gammal 140.

Utomhusjobb

■ Efter ett par månader började rosten komma. Överallt där det brukar slå upp otrevliga bubblor på en Volvo.

— Bilen såg fin ut när jag köpte den. Men det var en riktig rostholk.

Bobby hade inget val. Rosten måste fixas till.

— Då tyckte jag det var lika bra att bygga om bilen.

Svetsjobbet lejde han bort. Men resten har han gjort själv.

— Knepigt när man inte har tillgång till garage. Jag har bara ett gammalt skjul där knappt bilen får plats.

Bobby har därför varit tvungen att hålla till utomhus. Inte så trevligt alla gånger.

Något som flickvännen Yvonne kan intyga:

— Han låg och målade underredet trots att det var svinkallt ute.

— Äsch, säger Bobby som är en hårding. Så farligt var det väl inte. Men mitt i vintern kan man ju inte hålla på.

Häftigt stuk

■ Han har stukat till 164:an ordentligt. Fram är rallyfjädrarna kapade 1,5 varv.

— Sen härdade jag om dom på jobbet, berättar den händige värmlänningen.

Med hjälp av Hi-jackers ökar stuket ytterligare.

— Men det finns mera att ge, flinar Bobby. Jag har bara 6 kg i dom.

Han gillar att åka omkring med fronten nosande i asfalten och rumpan i vädret. Men frågan är om polisen uppskattar den stilen.

— Nja, dom klagat allt lite. Men inte så farligt.

Han fortsätter:

— Du måste skriva att Säffle-snutarna är hyggliga. Jag har faktiskt bara åkt dit en gång när bilen sett ut så här.

En nitisk representant för ordningsmakten skulle annars lätt kunna hänga upp sig på bakfålgarna. Kromade Shelby Slot-Mag som är 7 tum breda.

Samma sak med trattarna som sticker upp ur scoopet.

Delade meningar

■ — På Bilprovningen hade dom vissa synpunkter, erkänner Bobby.

— Dom tyckte trattarna var för vassa. Men det höll jag inte med om.

Även när det gällde höjden rådde delade meningar.

— Trattarna skulle vara för höga och skymma sikten. Men det höll jag heller inte med om. Jag ser perfekt.

Bobby är en schysst kille. Bara för att inte göra besiktningsgubbarna besvikna, åkte han hem och plockade av trattarna.

— Men bara tillfälligt, flinar han. Numera är dom kopplade till förgasarna med hjälp av slangar.

Däremot är inte sidepipesen kopplade.

— Nej, det är ingen idé. Då blir snutarna alldeles till sig. Och det är dumt att utmana dom i önödan.

Vill ha mera pulver

■ Volvon drar blickarna till sig i alla fall. Inte bara på grund av utseendet.

Bobby älskar att gasa. Gör det så ofta han kommer åt.

— Nästan jämt, skrattar han. För ett par veckor sedan fick jag byta bakaxel. Den var helt slut.

Ändå längtar han efter mera pulver i motorn.

— Javisst, det här är för dåligt. Det lutar åt lustgas.

Men det händer att Bobby redan nu lägger ut rökridåer.

— I nästan varenda gathörn, säger han illmarigt. Det vill gärna bli så.

Och förklarar varför.

— Det kliar som faan i gasfoten. Synd bara att det inte finns mer att ge.

I planerna ingår också diffad amerikansk bakaxel med lägre utväxling.

— Nackdelen är att jag måste ha skärmbreddare. Då blir jag tvungen att lacka om bilen.

Väl värt pengarna

■ Det tycker han är synd. Och det får man förstå. Diskret vit pärlmotor med dekor i candy.

Totalt har Bobby satsat mellan 35 och 40.000 kronor på sin Volvo.

— Det kanske inte syns, säger han. Men jag har haft en del krångel.

Vi behöver bara påminna om rosten, motorn, kopplingen och bakaxeln.

Allt Bobby tjänar går till bilen. Andra utsvävningar är inte att tänka på.

— Knappt en hamburgare då och då, påstår han.

Bobby lägger hellre slantarna på bensin. Helger och kvällar tar han gärna en tur in till stan.

— Men inte för sent. Då är snutarna på alerten. Jag vill inte ha ombesiktning om jag kan slippa.

Bara första stadiet

■ Annars är det på kvällen som de hemmagjorda bakljusen kommer till sin rätt.

— Jag ville ha nåt som jag är ensam om. Därför plockade jag inte från andra märken.

Bobby har knycklat ihop fo-

En förvånande bra bild - visse synpunkter på trättarna. Nämre är dom kopplade till forasarna med hjälp av slingar

lie kring lamporna. Över allsammans har han satt heltäckande rött plexiglas.

— Det sa dom inget om på besiktningen. Så nu ska jag fixa vandrande blinkers.

Han är en uppfinningsrik kille. Gjorde egna fönsterhissar av vindrutetorkarmotorer.

För att slippa köra omkring på en massa folk gjorde han Volvon tvåsitsig.

— Jag slängde helt enkelt ut baksätet. Klädde utrymmet med plysch istället.

Bobby har fler idéer på gång. 164:an ska byggas om ytterligare. Men just nu säger plånboken stopp.

— Vänta bara tills jag betalat tillbaka lånet, säger han entusiastiskt.

— Det här är bara första stadiet! □

Fotnot: Bobby Davidsson är en riktig Vallåkra-fantast. Beviset kom bara någon vecka efter att vi gjort det här reportaget. Ju mer han jämförde med sin 164:a med Bertil Wilhelmssons byggen, desto avundsjukare blev han. Det hela slutade med att Bobby nu annonserar ut sin Volvo på Fyndbörsen. Dessutom har han varit nere i Vallåkra och köpt V8-Amazonen. Så kan det gå när man drabbas av Volvofeber!

Bilden avslöjar att Bobby gillar häftigt stuk. Lägg också märke till de hemmagjorda bakljusen gjorda av hopknycklad folie och plexiglas.

Inredningen har Bobby fixat själv. Krossad plysch, stolar från Comfort Racing samt fönsterhissar gjorda av vindrutetorkarmotorer.